I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 31/83 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Δεκεμβρίου 1982

περί ενδιάμεσης κοινής δράσης αναδιαρθρώσεως του τομέα της παράκτιας αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 101/76 του Συμβουλίου της 19ης Ιανουαρίου 1976 περί θεσπίσεως κοινής διαρθρωτικής πολιτικής στον τομέα της αλιείας [3], προβλέπει στο άρθρο 9 παράγραφος 2 ότι μπορούν να αποφασισθούν κοινές ενέργειες για την πραγματοποίηση των στόχων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του ιδίου άρθρου εφόσον ανταποκρίνονται στους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 1 περίπτωση α) της συνθήκης· ότι οι εν λόγω κοινές ενέργειες μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο χρηματοδοτήσεως από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, Τμήμα «Προσανατολισμού», το οποίο κατωτέρω ονομάζεται «Ταμείο», δυνάμει του άρθρου 1 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 1970 περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής [4], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3509/80 [5]·

ότι αποδεικνύεται ως αναγκαία δράση αναδιαρθρώσεως της παράκτιας αλιείας για την ανάπτυξη της ορθολογικής χρήσης των διαθέσιμων πόρων και της άριστης χρησιμοποίησης των συντελεστών παραγωγής και για την εξασφάλιση δίκαιου βιοτικού επίπεδου για τους πληθυσμούς οι οποίοι πορίζονται από την αλιεία τα μέσα διαβίωσής τους· ότι, για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή πρότεινε στο Συμβούλιο κοινή δράση για την αναδιάρθρωση, τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη του τομέα της αλιείας και την ανάπτυξη του τομέα της υδατοκαλλιέργειας [6]· ότι η πρόταση αυτή δεν έχει ακόμα εγκριθεί από το Συμβούλιο·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1852/78 του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1978 περί ενδιάμεσης κοινής δράσης αναδιαρθρώσεως του τομέα της παράκτιας αλιείας [7], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2992/81 [8], εξασφάλισε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1981 τη χρηματοδότηση, από το Ταμείο, σχεδίων επενδύσεων που έχουν για αντικείμενο την ανάπτυξη της παράκτιας αλιείας ή της υδατοκαλλιέργειας· ότι η δράση αυτή επρόκειτο αρχικά να ενισχύσει τις περιοχές που παρουσιάζουν ιδιαίτερες δυσχέρειες στην ανάπτυξη των δομών παραγωγής στους σχετικούς τομείς·

ότι, αναμένοντας μια απόφαση για το σύνολο των διαρθρωτικών μέτρων που πρέπει να εφαρμοστούν στα πλαίσια μιας κοινής αλιευτικής πολιτικής, είναι σκόπιμο να εξασφαλιστεί η παράταση μιας τέτοιας δράσης για το 1982·

ότι η παρέμβαση του Ταμείου υπό μορφήν επιχορηγήσεως κεφαλαίου ίσου προς το 25 % κατ' ανώτατο όριο του ύψους της επενδύσεως, αποτελεί συμμετοχή ανάλογη προς την πραγματοποίηση της επενδύσεως αυτής·

ότι ορισμένες περιοχές της Κοινότητας ευρίσκονται σε μειονεκτική θέση όσον αφορά τα έσοδα και την υποαπασχόληση που υπάρχουν τόσο στον τομέα της αλιείας όσο και εκτός αυτού· ότι πρέπει να ενισχυθεί η δράση διαρθρωτικής αναπτύξεως των περιοχών αυτών·

ότι πρέπει να καθορισθούν οι προθεσμίες μέσα στις οποίες πρέπει να υποβληθούν στην Επιτροπή οι αιτήσεις συνδρομής·

ότι είναι σκόπιμο να ληφθούν υπόψη στα πλαίσια του παρόντος κανονισμού οι αιτήσεις συνδρομής που υποβλήθηκαν για πρώτη φορά στα πλαίσια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1852/78 και δεν μπόρεσαν να τύχουν της συνδρομής του Ταμείου λόγω ανεπάρκειας των διαθέσιμων πιστώσεων·

---

(1) ΕΕ αριθ. C 166 της 3. 7. 1982, σ. 4.
(2) ΕΕ αριθ. C 238 της 13. 9. 1982, σ. 81.
(3) ΕΕ αριθ. L 20 της 28. 1. 1976, σ. 19.
(4) ΕΕ αριθ. L 94 της 28. 4. 1970, σ. 13.
(5) ΕΕ αριθ. L 367 της 31. 12. 1980, σ. 87.
(6) ΕΕ αριθ. C 243 της 22. 9. 1980, σ. 5.
(7) ΕΕ αριθ. L 211 της 1. 8. 1978, σ. 30.
(8) ΕΕ αριθ. L 299 της 20. 10. 1981, σ. 24.

ότι για να εξασφαλιστεί η τήρηση από τους δικαιούχους των όρων που επιβάλλονται κατά τη χορήγηση της συνδρομής του Ταμείου, πρέπει να προβλεφθεί αποτελεσματική διαδικασία ελέγχου καθώς και η δυνατότητα να ανασταλεί, να μειωθεί ή να καταργηθεί η συνδρομή του Ταμείου,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Διατάξεις που αφορούν τα σχέδια

Άρθρο 1

1. Το Ταμείο, για το 1982, μπορεί να συμμετέχει στη χρηματοδότηση των επενδυτικών σχεδίων που έχουν για αντικείμενο:

— την ανάπτυξη της παράκτιας αλιείας στις περιοχές όπου το επιτρέπουν οι δυνατότητες αλιείας,

— την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας στις περιοχές που έχουν ιδιαίτερη ροπή προς την εν λόγω δραστηριότητα.

2. Το σύνολο των μέτρων που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό αποτελεί κοινή δράση κατά την έννοια του αρθρου 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70.

Άρθρο 2

Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, ως σχέδιο εννοείται κάθε σχέδιο επενδύσεως που έχει για αντικείμενο:

α) την κατασκευή ή την αγορά νέων αλιευτικών σκαφών, καθώς και τον εκσυγχρονισμό ή τη μετατροπή ενός ή περισσοτέρων αλιευτικών σκαφών που βρίσκονται εν ενεργεία·

β) την κατασκευή, τον εξοπλισμό ή τον εκσυγχρονισμό εγκαταστάσεων εκτροφής ιχθύων, καρκινοειδών και μαλακίων σε αλμυρά ή υφάλμυρα ύδατα.

Άρθρο 3

1. Για να μπορέσουν τα σχέδια που αναφέρονται στο άρθρο 2 περίπτωση α) να τύχουν της συνδρομής του Ταμείου, πρέπει να αφορούν αλιευτικά σκάφη που έχουν μήκος, το οποίο μετράται μεταξύ των καθέτων, από 12 έως 24 μέτρα. Το ελάχιστο αυτό όριο των 12 μέτρων μπορεί να μειωθεί στα 6 μέτρα για τα σκάφη που αλιεύουν με άλλες μεθόδους εκτός από την αλιεία με συρόμενα δίχτυα βυθού ή κυκλικά δίχτυα και είναι επανδρωμένα με άτομα των οποίων η κύρια ασχολία είναι η αλιεία.

Επιπλέον, οι εργασίες εκσυγχρονισμού ή μετατροπής των εν δράσει αλιευτικών σκαφών που αναφέρονται στο άρθρο 2 περίπτωση α, πρέπει να είναι ουσιώδεις, να έχουν ως στόχους την ορθότερη διεξαγωγή της αλιείας, την καλύτερη διατήρηση των αλιευμάτων ή την εξοικονόμηση ενέργειας και να ανέρχονται στο ύψος των 65 000 ECU τουλάχιστον ανά σχέδιο.

2. Για να είναι σε θέση να τύχουν της συνδρομής του Ταμείου τα σχέδια υδατοκαλλιέργειας που αναφέρονται στο άρθρο 2 περίπτωση β) πρέπει να αφορούν την αναπαραγωγή ή την ανάπτυξη των ιχθύων, των καρκινοειδών ή μαλακίων για εμπορικούς σκοπούς.

Άρθρο 4

1. Τα σχέδια πρέπει να προσφέρουν συγχρόνως επαρκή εγγύηση ως προς την αποδοτικότητά τους και να συμβάλλουν στο διαρκή οικονομικό σκοπό της βελτίωσης των δομών του εν λόγω τομέα.

2. Η συνδρομή του Ταμείου προορίζεται αρχικά για τα σχέδια που ενδιαφέρουν τις περιοχές που έχουν ιδιαίτερες δυσχέρειες να ανταποκριθούν στις ανάγκες αναπτύξεως των δομών παραγωγής και που ανταποκρίνονται σε ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα κριτήρια:

— να συμβάλλουν στον ορθολογικό προσανατολισμό της παραγωγής και στην καλύτερη κατάσταση του εφοδιασμού της αγοράς,

— να επιτρέπουν τη διαφοροποίηση της αλιευτικής δραστηριότητας, ιδίως με τη χρήση περισσότερων αλιευτικών μεθόδων σε συνάρτηση με τους διαθέσιμους πόρους στις σχετικές αλιευτικές ζώνες,

— να συμβάλλουν στην προσαρμογή της υπάρχουσας αλιευτικής ικανότητας σε συνάρτηση με την αναγκαιότητα διατήρησης των βιολογικών πόρων της θάλασσας,

— να βελτιώνουν το επίπεδο της απασχολήσεως στον τομέα της παράκτιας αλιείας ή της υδατοκαλλιέργειας,

— να βελτιώνουν τους όρους εργασίας καί ιδίως τους όρους ασφάλειας των εργαζομένων.

Άρθρο 5

Το ενδιαφερόμενο Κράτος μέλος υποβάλλει στήν Επιτροπή, για κάθε σχέδιο, έγγραφο το οποίο πιστοποιεί:

α) για τα αλιευτικά σκάφη:

— ότι ενδεχόμενη αύξηση της παραγωγής συμβαδίζει με τις πραγματικές δυνατότητες αλιεύσεως,

— ότι ο πλοίαρχος του εν λόγω σκάφους έχει τέτοιο επίπεδο εκπαίδευσης ώστε να του επιτρέπει τη βέλτιστη χρησιμοποίηση των εξοπλισμών του σκάφους·

β) για την υδατοκαλλιέργεια:

— ότι τα είδη που αναφέρονται στα σχέδια, απετέλεσαν ήδη το αντικείμενο εκτροφής για εμπορικούς σκοπούς.

Άρθρο 6

1. Η συνδρομή του Ταμείου συνίσταται σε επιδότηση υπό μορφήν κεφαλαίου που χορηγείται σε μία ή περισσότερες δόσεις.

2. Για κάθε σχέδιο, σε σχέση με την επένδυση που πραγματοποιείται:

α) η χρηματοδοτική συμμετοχή του δικαιούχου πρέπει να είναι τουλάχιστον 50 %·

β) η χρηματοδοτική συμμετοχή του Κράτους μέλους πρέπει να είναι τουλάχιστον 5 %·

γ) η επιδότηση που χορηγείται από το Ταμείο είναι κατ' ανώτατο όριο 25 %.

3. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 2, στην Ελλάδα, Γροιλανδία, Ιρλανδία, στο Mezzogiorno της Ιταλίας και στα υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα:

α) η συμμετοχή του δικαιούχου πρέπει να είναι τουλάχιστον 25 %·

β) η συμμετοχή του Κράτους μέλους πρέπει να είναι τουλάχιστον 5 %·

γ) η επιδότηση που χορηγείται από το Ταμείο είναι κατ' ανώτατο όριο 50 %.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

Γενικές και χρηματοδοτικές διατάξεις

Άρθρο 7

Το συνολικό κόστος της κοινής δράσης σε βάρος του Ταμείου υπολογίζεται σε 30 εκατομμύρια ECU. Το ποσό αυτό είναι ενδεικτικό.

Άρθρο 8

1. Οι αιτήσεις συνδρομής του Ταμείου πρέπει να υποβληθούν στην Επιτροπή πριν από την 1η Φεβρουαρίου 1983. Η Επιτροπή θα αποφασίσει το αργότερο μέχρι τις 31 Ιουλίου 1983.

2. Η αίτηση συνδρομής του Ταμείου πρέπει να υποβληθεί μέσω του ενδιαφερόμενου Κράτους μέλους και να τύχει της ευνοϊκής γνώμης του τελευταίου.

3. Οι αιτήσεις συνδρομής που υποβλήθηκαν για πρώτη φορά στα πλαίσια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1852/78 και δεν έτυχαν της συνδρομής του Ταμείου λόγω ανεπάρκειας των διαθέσιμων πιστώσεων μπορούν να ληφθούν υπόψη στα πλαίσια και υπό τους όρους του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 9

1. Η συνδρομή του Ταμείου αποφασίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 12, κατόπιν διαβουλεύσεως της Επιτροπής του Ταμείου επί Δημοσιονομικών Θεμάτων.

2. Η απόφαση συνδρομής κοινοποιείται στο ενδιαφερόμενο Κράτος μέλος καθώς και τους δικαιούχους.

Άρθρο 10

1. Τυγχάνουν της συνδρομής του Ταμείου τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή οι οργανώσεις τους που επιβαρύνονται, σε τελευταία φάση, με τη χρηματοδότηση της πραγματοποίησης του σχεδίου.

Οι καταβολές για τη συνδρομή του Ταμείου πραγματοποιούνται μέσω των οργανισμών που ορίζονται προς το σκοπό αυτό από το ενδιαφερόμενο Κράτος μέλος.

2. Καθ' όλη τη διάρκεια της παρεμβάσεως του Ταμείου, η αρχή ή ο οργανισμός που ορίσθηκαν προς το σκοπό αυτόν από το ενδιαφερόμενο Κράτος μέλος διαβιβάζει στην Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεως της τελευταίας, όλα τα δικαιολογητικά έγγραφα και όλα τα έγγραφα που πιστοποιούν ότι πληρούνται οι όροι χρηματοδοτήσεως καθώς και οι υπόλοιποι που επιβάλλονται για κάθε σχέδιο. Η Επιτροπή μπορεί, εν ανάγκη, να κάνει επί τόπου έλεγχο.

Η Επιτροπή, αφού συμβουλευτεί την Επιτροπή του Ταμείου επί των Δημοσιονομικών Θεμάτων, μπορεί να αποφασίσει να αναστείλει, να μειώσει ή να καταργήσει τη συνδρομή του Ταμείου, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 12:

— εάν το σχέδιο δεν εκτελείται όπως προβλέπεται

ή

— εάν δεν πληρούνται ορισμένες από τις επιβαλλόμενες προϋποθέσεις,

ή

— εάν ο δικαιούχος, αντίθετα από τις πληροφορίες που περιέχονται στην αίτησή του και αναφέρονται στην απόφαση χορηγήσεως της συνδρομής, δεν αρχίσει, σε προθεσμία δύο ετών από την κοινοποίηση αυτής της αποφάσεως, την πραγματοποίηση των εργασιών και εάν δεν παράσχει, πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής, αρκετές εγγυήσεις για την εκτέλεση του σχεδίου.

Η απόφαση κοινοποιείται στο ενδιαφερόμενο Κράτος μέλος καθώς και στον δικαιούχο.

Η Επιτροπή προβαίνει στην ανάκτηση των ποσών, των οποίων η καταβολή δεν δικαιολογήθηκε ή δεν δικαιολογείται.

3. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 108 παράγραφος 3 του δημοσιονομικού κανονισμού της 21ης Δεκεμβρίου 1977 που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [1], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1252/79 [2], οι πιστώσεις που κατέστησαν διαθέσιμες, κατόπιν αποφάσεως που ελήφθη σύμφωνα με την παράγραφο 2 δεύτερο εδάφιο ή από το γεγονός ότι ο δικαιούχος αποποιείται την εκτέλεση του σχεδίου ή μειώνει τις επενδύσεις που προβλέπονται στην απόφαση για τη χορήγηση της συνδρομής, μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη χρηματοδότηση άλλων σχεδίων.

Άρθρο 11

Τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνουν οι αιτήσεις συνδρομής του Ταμείου που αναφέρονται στο άρθρο 8, καθώς και ο τρόπος υποβολής των σχεδίων, αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1898/80 της Επιτροπής [3]·

---

[1] ΕΕ αριθ. L 356 της 31. 12. 1977, σ. 1.
[2] ΕΕ αριθ. L 160 της 28. 6. 1979, σ. 1.
[3] ΕΕ αριθ. L 187 της 21. 7. 1980, σ. 1.

Άρθρο 12

1. Στις περιπτώσεις που γίνεται αναφορά στο παρόν άρθρο, η Μόνιμη Επιτροπή επί των Διαρθρώσεων της Αλιείας συγκαλείται από τον πρόεδρό της, είτε με πρωτοβουλία του ιδίου, είτε κατόπιν αιτήσεως του αντιπροσώπου Κράτους μέλους.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει σχέδιο μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της εντός προθεσμίας που ο πρόεδρος μπορεί να καθορίσει ανάλογα με το επείγον των προς εξέταση θεμάτων. Αποφασίζει με την πλειοψηφία σαράντα πέντε ψήφων. Οι ψήφοι των Κρατών μελών σταθμίζονται όπως προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. Η Επιτροπή λαμβάνει τα μέτρα που εφαρμόζονται αμέσως. Πάντως, εάν δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη που διατυπώνει η Μόνιμη Επιτροπή επί των Διαρθρώσεων της Αλιείας, η Επιτροπή το ανακοινώνει αμέσως στο Συμβούλιο· στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να αναβάλει την εφαρμογή τους κατά ένα το πολύ μήνα από την ανακοίνωση αυτή. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, μπορεί να λάβει διαφορετικά μέτρα μέσα σε προθεσμία ενός μηνός.

Άρθρο 13

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε Κράτος μέλος.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 21 Δεκεμβρίου 1982.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

O. MØLLER